

АТАНАС ДАЛЧЕВ ЗАВРЪЩАНЕ

chitanka.info

Прекарам ли ръка по своя образ,
ръката ми ще почернее мигом.
Не знам дали това не е от мрака
на нощите, прекарани без сън,
или е от дима и саждите
на гарите? Ушите ми бучат
от грохота на влаковете, сякаш
съм пил хинин. Наистина не бях ли
аз болен цялата година? Тези дни
не преминаваха ли през плътта ми
сами подобно тръпките от треска?
Не бяха ли видения нелепи
и застояли мисли туй, което
очите ми съзираха навън?
Аз съм бил болен сигурно, когато
съм виждал оня просек стар да свири
на флейта със носа си и димът,
от вятъра съборен, да пълзи
по покрива подобно черна котка.
Мора е бил навярно оня град.

О, как съм уморен! О, как жадувам
да се окъпя в сянката уханна
на дървесата, да следя безгрижно
на пладне как във синята далечност
се раждат облаците и да виждам,
че е небето по-високо сякаш,
когато аз лежа върху земята
и с влюбен взор през клоните го гледам.

1930 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.